

Pierij Val. Apis.

A R T I F I C I V M.

NAm illud quod Solomō ait, Vade ad Apem, & disce ab ea quā laboriosa sit operatrix, vnicuiq; manifestum est artificij sedulitatisq; illam esse hieroglyphicam, Virgilio præsertim naturam eius tam luculenter explicante, vt versus eos & decies & ceteris memoria repetisse neminem vnum poenitere possit:

Nanq; alia victu inuigilant, & federe pacto

Exercetur agris: pars intra septa domorum

Narcissi lachrymam, & lentum de cortice gluten

Prima fauis ponunt fundamina, deinde tenaces

Suspendunt ceras: alia spem gentis adultos

Educunt fœtus, alia purissima mella

Stripant, & liquido distendunt nectare cellas.

Sunt quibus ad portas cecidit custodia sorti,

Inq; vicem speculantur aquas & nubila cœli,

Aut onera accipiunt venientum, aut agmine factō,

Ignauum fucus pecus à præsepibus arcent.

Feruet opus, redolentq; thymo fragrantia mella.

Democritus tamen dicacitate (vt idem identidem repetam) liberratq; illa fretus sua, diligentiam hanc & assiduam in re facienda curam improbaturus, parcos aiebat Apibus esse similes, quæ vti semper victuræ laborarent. In quā sententiam Virgilianum illud potius detorquerem:

Sic vos non vobis mellificatus Apes.

S O L S T I T I V M.

ESt & solstitij æstiu hieroglyphicum Apes, q; suo ad labores egressu, vt apud Aristotelem habetur, solstitiū id denunciat, eo quippe tempore, quasi ferias quasdam celebrent quiescentes. Sed iam tēpus est, vt & nos quoq; tandem aliquando quiescamus ab intenta ad eō Apum harum inquisitione, si modō vnum quod haudquaquam prætereundum est, subiunxerimus, quod ab Mnasea Patraræo de Apibus scriptum tradunt: eas humanum genus ab esu carniū ad arborum fructus & hortensia olim auocasse, condimento scilicet subministrato, per quod vniuscuiusq; cibi, subacidi etiam & amari, sapor commendaretur: cuius etiam inuentionis huiusmodi recitat historiam. Peloponnesi, ait ille, Melissa quædam cum fauum Apum inuenisset, prima omnium gustauit, mox & aqua dilutum bibit, remq; alijs indicauit, animaliaq; ipsa de se Mellissas appellari, & ab hominibus summa cura & diligentia curari obseruariq; mandauit.

DE CVLICE

DE suauitate dulcedinēq; hætenus locuti, mellissæ tēperamētum secuti, quod ipsa nō infulse, oppositis iuxta se simulque positis, excogitauit, de acore iam dicere aggrediemur, cuius hieroglyphicū est culex.

A C O R I S A V I D V S.

EA verò de causa coeptū est pposito Culice hominē acidis illectū indicare, q; Culices obseruassent nō admodū cupidè appetere dulcia, sed acidia quā auidissimè. Leuia hæc fortè videātur, si quis simpliciter acciperit. Sed em veluti per mel omnē rerum iucunditatē intelligebamus, ita per acorem quicquid est amœnitati cōtrarium, nobis fuerit proponēdū. Esse enim homines qui iucunditatem omnē auerterentur, verissimum est, & ne longius exempla quæramus, erat mihi